

[Camre]

Industrilandenes frygt for den inflation, som har præget vores økonomier siden årene efter anden verdenskrig og i ganske særlig grad i 1960'erne, har været baggrund for landenes bestræbelser for at dæmpe deres indenlandske pris- og indkomstudvikling, og denne situation sammenholdt med de ikke-olieproducerende landes stærkt forringede bytteforhold i forhold til de olieproducerende lande har overalt betydet en alvorlig nedgang i den økonomiske vækst.

Det turde være selvindlysende, at Danmark med 5 millioner indbyggere og en meget stor udenrigshandel på godt og ondt er afhængig af udviklingen i verden uden om os og ikke vil være i stand til, som det siges, at melde sig ud af den udvikling, der foregår i vore vigtigste samhandelslande.

Det indebærer, at vores handlefrihed i den økonomiske politik er ganske stærkt begrænset, og det er åbenbart, at man retter bager for smed, hvis man ser den hjemlige økonomiske politik som årsagen til Danmarks omfattende økonomiske problemer. Vores faldende statslige indtægter er altså en følge af den lavere erhvervsmæssige og indkomstmæssige udvikling, hvis anden side er statens øgede udgifter til ledighedsunderstøttelse.

Det er socialdemokratiets mål at opnå så hurtige forbedringer som overhovedet muligt i forhold til genskabelsen af den fulde beskæftigelse og øget produktion. Det er derfor, vi fører forhandlinger med en række andre partier om grundlaget for at videreføre den økonomiske politik, som var indeholdt i forliget af 5. maj 1980.

Jeg ser af Jyllands-Posten i dag, at venstres formand, hr. Christophersen, mener, at regeringen har givet op. Det forholder sig stik modsat, men jeg tror, jeg må sige, at vi nok sætter hensynet til beskæftigelsen væsentligt højere, end venstre gør det.

Det er hensigten at videreføre erhvervs- og beskæftigelsesplanerne i 1982 og 1983 inden for en ramme på 5,6 mia kr. og derudover at gennemføre ekstraordinære beskæftigelsesinitiativer i en størrelsesorden på 2,7 mia kr., som så fører til samtidige besparelser i arbejdsløshedsdagpenge og kontanthjælp, og som derfor kun giver en nettomerudgift på ca. ½ mia kr.

Inden for erhvervsfremme- og beskæftigelsesplanen vil hovedvægten på de enkelte delområder blive søgt videreført fra 1981,

ligesom vi agter at fortsætte bestræbelserne for at gennemføre skattemæssige lempelser for generationsskiftet i erhvervslivet og en lempeligere beskatning af enkeltmandsvirksomheder.

Det er endvidere vores ønske, at der gennemføres forenklinger i de administrative opgaver, som det offentlige pålægger erhvervslivet, sådan at specielt opkrævningen af virksomhedernes bidrag til invalidepension, til arbejdsløshedsforsikring, Lønmodtagernes Garantifond og arbejdsgivernes elevrefusion forenkles.

Det er også vores ønske i videst muligt omfang at stille en forøgelse af K-låneordningen til rådighed for udvidelser af det produktive erhvervsliv og at udforme disse ordninger på en sådan måde, at der først og fremmest tages hensyn til de virksomheder, som har de største behov og de største ekspansionsmuligheder.

Videre ønsker vi at gennemføre betydelige udvidelser af erhvervs- og arbejdsmarkedsudannelserne.

Vi har fremsat forslag om stærkt udbyggede ordninger for jobtilbud og jobskabelse, der først og fremmest skal sigte på at udvide beskæftigelsen i den private sektor.

For at styrke aktiviteten i boligsektoren er det vores ønske at fremme gennemførelsen af nye finansieringsformer for byggeriet, og vi ønsker gennemførelse af en ordning for varmesyn i eksisterende bygninger, som på baggrund af en tilskudsordning skal medvirke til, at der sker en forbedring af den eksisterende bygningsmasses energiøkonomi.

En sådan ordning vil medvirke stærkt til at øge beskæftigelsen i byggeriet, og de offentlige udgifter, den medfører, vil altså bevirke besparelser i arbejdsløshedsdagpengene, ligesom den samlede indsats vil føre til faldende valutaudgifter på grund af mindre forbrug af brændstof til opvarmning. Samtidig skal der ske en forbedring af varmeøkonomien i de offentlige bygninger.

Vi ønsker at fremme en aktiv industripolitik og en øget indsats for at oparbejde nye eksportmarkeder, også uden for vore nærmeste nabolande.

Et andet punkt, jeg gerne vil nævne, er overskudsdeling, som vi fortsat finder vil være et nyttigt bidrag til fremme af lønmodtagernes aktive deltagelse i erhvervslivets opsparring og investering.